

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.702 van 27 januari 2011
in de zaak A. 197.797/VII-37.894.**

In zake : Stefan AERTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Jongbloet
 kantoor houdend te Brussel
 Jan Jacobsplein 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Abbeloos
 kantoor houdend te Dendermonde
 Noordlaan 82-84
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
 de BVBA ZUET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Stijns
 kantoor houdend te Leuven
 Ubicenter
 Philipssite 5, bus 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 22 juli 2010 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 29 oktober 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Zuet van de milieuvergunning voor het

verder exploiteren en veranderen van een glastuinbouwbedrijf, gelegen aan de Zuut 32 te Lier, gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 januari 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Jongbloet, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tessa Cornelissen, die loco advocaat Jan Stijns verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 7 juli 2009 dient de BVBA Zuet bij de deputatie van de provincie Antwerpen een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van een tuinbouwbedrijf, gelegen aan de Zuut 32 te Lier. Het voorwerp van de aanvraag omvat :

- een warmtekrachtkoppeling (hierna : WKK) bestaande uit een gasmotor met een nominaal vermogen van 2.070 kW en een bijhorende generator met een elektrisch vermogen van 2.015 kW;
- een transformator met een vermogen van 2.500 kVA;
- de opslag van 2.773 kg corrosieve stoffen;
- de opslag van 100.000 liter zware stookolie in een bovengrondse tank en 4.000 liter smeerolie in een bovengrondse tank;
- verbrandingsinrichtingen zonder elektriciteitsproductie met een totaal warmtevermogen van 4.000 kW, omvattend een olieketel van 2.000 kW en een gasketel van 2.000 kW.

3.2. Bij besluit van 29 oktober 2009 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning. Tevens wordt akte genomen van de opslag van 1.500 liter aflatolie in een bovengrondse houder.

3.3. Tegen voormeld besluit worden bij de Vlaamse regering drie administratieve beroepen ingesteld.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- a) op 16 februari 2010 adviseert de dienst Waterbeleid gunstig, mits rekening wordt gehouden met een aantal voorwaarden en maatregelen;
- b) de afdeling Milieuvergunningen stelt op 18 februari 2010 voor om de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren, in de zin dat het gepast is een aantal bijkomende milieuvoorwaarden op te leggen;
- c) het advies van 23 februari 2010 van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid is ongunstig over de aanvraag;
- d) op 1 maart 2010 brengt de NV Waterwegen & Zeekanaal gunstig advies uit;
- e) de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid brengt op 12 maart 2010 een aanvullend advies uit dat opnieuw ongunstig is;

- f) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie stelt op 23 maart 2010 voor om de beroepen gegrond te verklaren en de gevraagde milieuvergunning te weigeren.

3.5. Met het thans bestreden besluit van 22 juli 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de beroepen gedeeltelijk gegrond. De gedeeltelijke gegrondverklaring komt er in wezen op neer dat aan de vergunning een aantal bijzondere voorwaarden worden toegevoegd. In één van die voorwaarden wordt bepaald dat het geluidsdrukniveau beperkt moet worden tot 64 dB(A) op 1 meter van de buitenomkasting van de motor van de WKK en tot 70 dB(A) op 1 meter van de in- en uitlaat van respectievelijk de luchtaanzuig en luchtafblaas. De overige bepalingen van de beroepen beslissing worden bevestigd.

IV. Tussenkoms

4. Met een op 13 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Zuet om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De tussenkomende partij werpt op dat de verzoeker niet over een geoorloofd belang beschikt.

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Ter adstructie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zet de verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende uiteen :

"Verzoeker woont ten noordoosten en op circa 260 meter van de in te planten WKK-installatie. Ter hoogte van de woning gelegen ten noorden en op circa 200 meter van de in te planten WKK-installatie is bij de geluidssimulatie vastgesteld dat de toegestane norm met 1 dB wordt overschreden tijdens de nachtperiode. Deze woning ligt vandaag op een kortere afstand van het serrecomplex dan de woning van verzoeker maar indien het vergunde project wordt gerealiseerd zal het serrecomplex reiken tot 6 meter van de perceelgrens van verzoeker. Verzoeker zal een rechtstreeks zicht hebben op het serrecomplex. Daarenboven zal het serrecomplex ook worden opgehoogd met 1 meter met tot gevolg dat men vanuit de tuin van verzoekster niet alleen opkijkt tegen een verhoogde soort van fortificatie maar ook dat verzoeker vanuit zijn woning zal opkijken tegen de ophoging van 1 meter langs de volledige breedtezijde van het serrecomplex ter breedte van 110 meter. (cfr. luchtfoto) Bovendien zal het opgehoogde serrecomplex zelf een nokhoogte hebben van 7 m, en zodat met zekerheid kan worden besloten dat verzoeker zijn zicht in noordoostelijke richting volledig zal verliezen.

Het specifiek geluid van de inrichting tijdens de nachtperiode moet voldoen aan een geluidsniveau van 30 dB (de richtwaarde voor agrarisch gebied verminderd met 5 dB) maar er wordt voor wat betreft de woning gelegen op circa 200 meter vastgesteld dat de norm wordt overschreden met 1 dB. Er wordt in de bestreden beslissing een hinderbeperkende maatregel genomen om de overschrijding van 1 dB te vermijden tijdens de nachtperioden.

De impact van de inrichting op de leefomgeving van verzoeker is bij gebreke aan een gedegen akoestische studie niet gekend. Het is bijgevolg reëel dat rekeninghoudende met de transporten en het feit dat het landbouwbedrijf voor ogen heeft 20 werknemers aan te werven wiens activiteiten ook bijkomende hinder zal meebrengen verzoeker zal worden geconfronteerd met geluidshinder die de normen zoals vooropgesteld door VLAREM II. Ook de verkeerhinder die te verwachten is van de inrichting met vier loskades en 20 werknemers aan de smalle straat die de Zuut is, brengt voor verzoeker een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel mee.

Daarbij komt uiteraard nog dat de serre volledig verlicht zal zijn, zodat verzoeker constant zal uitkijken op een massief verlicht geheel, wat zeer storend zal zijn.

Verzoeker heeft eveneens vastgesteld dat de WKK-installatie zal worden aangedreven door een gasmotor. De emissie van deze gasmotor is niet gemeten. Evenmin is er een simulatie met te verwachten emissies gemaakt. wel stelt aanvragen dat het vrijgekomen water en het gas koolstofmonoxide zal worden gebruikt in de serre ter bevordering van de fotosynthese.

Naast een brandstofbesparing kunnen warmtekrachtkoppelingstechnologieën een reductie van vervuilende en/of schadelijke emissies verwezenlijken. Dit betekent echter niet dat zij geen schadelijke emissie voortbrengen. Warmtekrachtkoppelingstechnologieën met gasmotoren zoals wordt aangevraagd hebben van alle beschikbare warmtekrachtkoppelingstechnologieën een potentieel grootst negatieve impact op de luchtkwaliteit. Dit is vooral te wijten aan de hoge (maar meestal controleerbare) schadelijke emissies van stikstofoxides (NOX) en onverbrande koolwaterstoffen (HC). Ook zal er onvermijdelijk emissie van zwaveloxide (SOX) plaatsvinden bij de verbranding van het aardgas binnenin de motor. (cfr. Basishandboek Warmtekrachtkoppeling, <http://www.cogenvlaanderen.be>)

Uit de bestreden beslissing blij(k)t dat er geen simulatie of meting is gebeurd van de emissies. Daargelaten dat de vrijgekomen gassen zullen worden gefilterd en de koolstofdioxide en water zal worden aangewend ter bevordering van fotosynthese is het voor verzoeker niet duidelijk wat er zal gebeuren met de overige vrijgekomen schadelijke gassen. Zolang de hoeveelheid en de impact van deze stoffen op de leefomgeving niet gekend is heeft de voorlopige exploitatie van de inrichting een onvoorspelbaar en bijgevolg potentieel nefast gevolg (voor) het leefmilieu van zowel verzoeker als buur als van de werknemers".

Beoordeling

9. Luidens artikel 8, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende

precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

De vergunde inrichting is gelegen in een agrarisch gebied. De verzoeker bewoont een woning die in hetzelfde agrarisch gebied gesitueerd is op een afstand van ongeveer 260 meter van de geplande WKK-installatie.

In agrarische gebieden geldt een hogere tolerantiedrempel voor hinder die door agrarische activiteiten wordt teweeggebracht. Agrarische gebieden zijn immers precies bestemd voor dergelijke activiteiten. Te dezen moet het glastuinbouwbedrijf van de tussenkommende partij op het eerste gezicht als een agrarische activiteit aangemerkt worden. Het gegeven dat de inrichting uitgerust zal worden met een WKK-installatie die een teveel aan geproduceerde elektriciteit zal leveren aan het elektriciteitsnet, doet geen afbreuk aan de wezenlijk agrarische kenmerken van de inrichting.

Met zijn uiteenzetting toont de verzoeker niet op overtuigende wijze aan dat de door de inrichting teweeggebrachte omgevingshinder dergelijk grote proporties aanneemt dat het normale tolerantieniveau voor landbouwgerelateerde activiteiten in het betrokken gebied wordt overschreden. In dit verband wordt inzonderheid wat betreft de beweerde geluids- en emissiehinder afkomstig van de nieuwe WKK-installatie, rekening gehouden met de voldoende ruime afstand van meer dan 200 meter tussen de installatie en de woning van de verzoeker.

Ten slotte vloeit de beweerde visuele hinder niet rechtstreeks voort uit de thans bestreden milieuvergunning maar uit de op 4 februari 2010 verleende stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een

tuinbouwbedrijf met serre, corridor, loods met laadkade en sociale ruimte, waartegen de verzoeker overigens op 30 maart 2010 een verzoekschrift tot nietigverklaring met verzoek tot schorsing heeft ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Gelet op het voorgaande komt het in de gegeven omstandigheden niet aannemelijk voor dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent of dreigt te berokkenen.

10. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Zuet tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron